

ligt Bidrag til Fyldestgørelse af det Krav, som er lagt paa Kjøbenhavns Kommune gennem en Lov, vi i de seneste Aar have vedtaget, nemlig Lov om Alderdomsforsørgelse. Derved er der paaført Kjøbenhavns Kommune en ekstraordinær Udgift af 6—700,000 Kr., som er kommet bag paa Kjøbenhavns Kommune til Skade for Kjøbenhavns Budget, samtidig med at man har nægtet Kjøbenhavns Kommune som andre Kommuner i Landet at tilvejebringe de fornødne Midler ved Forhøjelse af sine Statter. Det maa man ikke gøre i Kjøbenhavn. Jeg tror, man vil erkende, at saa vidt kan man ikke gaa, at man siger til Kjøbenhavns Kommune: I maa ikke bruge de 9 Mill. Kr., som ligge hen; om 5—10 eller 20 Aar ville vi bygge paa de Arealer. Man har fra flere Sider i denne Sal fremhævet det som naturligt og billigt, at Kjøbenhavn betalte og betalte klæffeligt ved Ordningen af disse Banegaardsforhold. Der er endda et æret Medlem, som i sin varme Interesse for denne Sag endog har ment, at det var kun et lille Offer, Kjøbenhavns Kommune bragte i denne Sag, naar den forærede Statskassen de 80,000 Kvadratalen, som Kommunen havde Krav paa, naar Banegaarden flyttedes fra dens nuværende Plads. Man har der været enig om, at 32 Kr. pr. Kvadratalen var en passende Betaling. Multipliserer man 80,000 Kvadratalen med 32, faar man omtrent $2\frac{1}{2}$ Million ud. Det ærede Medlem er saa interesseret i denne Banegaardssags Gennemførelse, at han anser det for en Bagatel for Kjøbenhavns Kommune at ofre $2\frac{1}{2}$ Mill. Jeg tror, det er vanskeligt at paavise, at nogen Kommune har ofret $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Forhold til 17,200,000 Kr., det er derpaa, at Overflaget i Regeringens Forslag lyder. Man har ogsaa fra anden Side ment, at Kjøbenhavns Kommune kunde yde noget; jeg forstaar ikke den Afstillelse, man gør mellem Penge og Grund; enten man tager Penge eller Penges Værdi, kommer omtrent ud paa et; skulde jeg have noget at sige i den Henseende, vilde jeg foretrække at give Penge; ved Penges Værdi visiterer man let, at Gavnens Værdi underkendes; man siger: det er ikke andet end en Grund, det har ikke noget videre at betyde, hvorimod man er mere villig til at anerkende Realiteten af Gaven, naar den fremtræder i Stikelse af kontante Penge. For dog ikke at misforstaaes, vil jeg kun gøre den Bemærkning, at jeg er overbevist om, at det skal erkendes, at Kjøbenhavns Kommune aldrig har vist sig smaalig eller uvillig til at yde Bidrag, naar der var Spørgsmaal om en større Sag, selv om den

maatte erkendes ikke just at være af kommunal Betydning eller Interesse. Jeg er ogsaa overbevist om, at Kjøbenhavns Kommune, naar det kommer til Stykket, ikke vil stille sig mere tværs eller uvillig til denne Sag, end den har Vane lige over for store betydningsfulde Spørgsmaal, men jeg vil hævde, at naar man her taler, som om det var en ligefrem berettiget Fordring, saa gaar man for vidt, det er ikke i Kjøbenhavns Interesse, at Banegaarden flyttes, eller om Godsbanestationen bliver lagt det ene eller det andet Sted, det er ikke Kjøbenhavn, der er fremkommet med Fordringer i den Retning. Naturligvis vil Kjøbenhavn gerne have det smukt og godt, men Kjøbenhavn er ikke særlig interesseret i den Forstand, som forskjellige Egne ellers kunne være interesserede i en Vane. Det interesserer ganske anderledes med Hensyn til den hele Transittærdsel og jeg kan gerne ogsaa sige alle Landets Beboere, hvorledes Forbindelsen med Hovedstaden er; men det interesserer naturligvis ikke i samme Grad alle Landets Beboere, hvorledes Forbindelsen er mellem to affides liggende Provinsbyer. — Maa jeg blot gøre endnu en Bemærkning om den saakaldte Kystbane. Der er her nogle Stemmer, der have rejst sig for at nøjes med at forlænge Banen til Vedbæk eller Kungsted, det kan man, siger man i alt Fald begynde med. Sa for mig kan man gerne begynde dermed, naar man kun gør sig det klart, at det kun er en Begyndelse, men i øvrigt er det min Mening, at denne Sag i Grunden præjudiceres — jeg har Lov til at benytte mig af dette fremmede Udtryk, da det er brugt tidligere i denne Forbindelse — ved, hvad man allerede har vedtaget. Ikke blot har Folketinget, saaledes som det ærede Medlem for Præstø Amtss 6te Valgkreds oplyste, udtalt sig for en saadan Afstlinie, men jeg siger rent ud, det forekommer mig, at der ikke er Spor af Mening i at anvende over 2 Millioner for at flytte Helsingørs Station og omlægge en lille halv Mil af Banen, naar det ikke er Meningen, at man saa vidt muligt vil søge at drage hele Forbindelsen fra Norge og Sverige over Helsingborg og Helsingør til Kjøbenhavn og videre. Desuden man kun tænkte paa at glæde Kjøbenhavnerne ved, at de kunde komme ud ikke blot til Klampenborg men ogsaa til Stadsborg, Vedbæk og Kungsted, og paa at glæde Beboerne ude i Kungsted og Vedbæk, saa mener jeg, at saa har Sagen ikke Betydning som Stats sag, og saa kunde man og burde man overlade det til det private Initiativ at fremme denne Vane. Det behøves jo ikke, at Sta-